

AINO, IHME

Sydän ja
Ruoansulatusjärjestelmä

Tuula Rokka

Aino, Ihme
Sydän ja
Ruoansulatusjärjestelmä

Tuula Rokka

***"Ainoseni, näin sekavassa ja sodan uhkaamassa
maailmassa voit
tutustua minun kanssani ja minun avullani Sinussa
itsessäsi piileviin nerokkaisiin luomistöihini.
Sinä olet ihme."***

Omistettu lastenlapsilleni:

***Ruutille, Kaislalle,
Isalle,
Joonalle, Hilmalle,
Emmalle ja Minkalle***

***Kuunnelkaa juurianne,
kaivakaa sieltä vahvuutenne ja
hyödyntäkää heikkoutenne.
Katsokaa eteenpäin,
silmit, aivot ja sydän avoimina,
elämälle ja rakkaudelle.***

© 2024, Tuula Rokka

***Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi***

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8489-1

*Katse sekä menneisyyteen että myös
valoisaan tulevaisuuteen*

Lähdetiedot: Google

Kuvat: Windows Liven valokuvakokoelma, PNG

Sisällysluettelo:

<i>Sydänparka</i>	<i>7 - 14</i>
<i>Sydän</i>	<i>15-36</i>
<i>Ruoansulatusjärjestelmä</i>	<i>37-64</i>

Leskirouva Aino lähdössä sydäntään tapaamaan

Sydänparka

Aino herää. Hänellä on heikko olo. Rytmihäiriöitäkin tuntuu olevan sydämessä. ”Taisin uupua liikaa noiden silmiäni ja korviäni kanssa. Täytyy ottaa hieman rennommin”, mietiskelee Aino. Hän höristelee korviaan, koska on kuulevinaan jostakin päin heikkoa valitusta. ”Mistä ihmeestä tuollainen vikinä ja valitus voi tulla?” miettii Aino kuumeisesti. Aivan kuin tuulen valitusta. ”Onkohan tänne päässyt pieni hiiri oven raosta tai saunan ilmaventtiilistä? Joskus niinkin on käynyt”, pohtii Aino. Menee huonosta olostaan johtuen horjuen tuulikaappiin ja tajuaa, että ulko-oven takana se ääni on. Avaa oven ja havaitsee järkytyksekseen, että hänen sydänparkansa kyyhöttää ulko-oven takana. Se on surullinen ja kyynelten peitossa, mutta puhkeaa laulamaan Ainolle aidolla Jukka Kuoppamäen äänellä: *Mä oon sun sydämesi, sua mä odotan.*

Hyljätty

"Hyvä Jumala, sydän, miksi sinä kyyhötät täällä yksinäsi?"

"Koska sinä hylkäsit minut."

"En minä ole sinua hyljännyt. Mistä sinä tuollaisia olet saanut päähäsi?"

”Ihan sama. En jaksa enää pohtia sitä. Mene pois. Haluan olla yksin. Yksin. En tarvitse sääliäsi.”

”Tulisitko kanssani sisälle. Tulisitko? Selvitettäisiin koko tämä sotku.”

Sydän suostuu vihdoinkin viimein tulemaan sisälle Ainon kanssa. Aino kietoo sydämen lämpöisen huovan sisään ja pyytää sydäntänsä kertomaan hänelle juurta jaksain koko tarinan. Hän tietää, että sydän on täynnä tunteita, ja että se on hyvin herkkä kaikille tunteisiin liittyville asioille. Sydän osaa hypätä kurkkuun, sen lyönnit pystyvät tihentymään alta aikayksikön, ja se myös sekoaa rytmissään yllättävän nopeasti.

”Jaksatko sydän, nyt kertoa minulle koko jutun alusta loppuun.”

”Eilen oli ihan tavallinen päivä. Pumppasin aivoillesi verta säännölliseen tahtiin, ja kaikki oli allright. Huomasin, että Rouva Kateenkorva oli tulossa vierailulle. En ole ollut hänen kanssaan juurikaan tekemisissä, joten hieman pelästyin ja hätkähdin hänen lähestymistään. Kuvailen sinulle nyt tapahtumien kulun mahdollisimman tarkkaan.

”Rouva kolkuttaa ovelleni. Menen avaamaan oven ja pyydän rouvaa kahville. Kohteliaasti, kuten tapoihimme kuuluu. Puhutaan ensin niitä näitä. Sitten rouva tiedustelee minulta hieman ovela pilke silmäkulmassaan, että olenko minä havainnut mitään outoa sinun eli emäntämme viimeaikaisissa toimissa? No, en minä mitään erikoista ole havainnut. *Jaa, ettekös te kuitenkin ole sydänystäviä, vai mitä? Niin ainakin minä olen ymmärtänyt, vai olenko ymmärtänyt kenties väärin?* kysyy rouva ja on salaperäisen näköinen.

Hänen lausahduksensa saa minut varpailleni. *Mitä rouva oikein vihjailee?* Rouva hymyilee minulle tietäväisen näköisenä. Minusta tuntuu, että hän pitää minua hyväntahtoisena pikku hölmönä, jota saa käyttää hyväkseen menen tullen.

Tiedustelen sitten, että mitä minun mahdollisesti olisi pitänyt huomata? Rouva vihjaa, että sinulla eli kehomme emännällä on hämäriä puuhia aivojen kanssa meidän muiden elinten kustannuksella. Kaikki toiset elimet ovat sen jo huomanneet. Ihmettelyjä, supatuksia ja irvailuja riittää joka suolen mutkaan asti. *Ja sinä, sydän, olet muka hänen sydänystävänsä etkä*

Leskirouva Aino tutustuu Taivaan Herran
avustuksella omaan sydämeensä ja
ruoansulatusjärjestelmäänsä.
Kirjassa on sekä faktaa että fiktiota.
Kirja on pyritty kirjoittamaan naiivilla tavalla ja
ymmärrettävällä suomen kielellä.

BoD

